

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **P.P.**, zastoupeného JUDr. Stanislavem Blažkem, advokátem se sídlem Moskevská 24a, Havířov – Město, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel** se sídlem Praha 4, Budějovická 7, o přezkoumání rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 1.7.2011 č.j. 2427-2/2011-140100-21, ve věci spotřební daně z minerálních olejů,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 1.7.2011 č.j. 2427-2/2011-140100-21 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8.808,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Stanislava Blažka, advokáta se sídlem Moskevská 24a, Havířov-Město.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava (jehož působnost přešla s účinností od 1.1.2013 na Generální ředitelství cel – dále jen žalovaný), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu Karviná ze dne 15.2.2011 čj.1577/2011-146100-024, kterým byla žalobci vyměřena spotřební daň z minerálních olejů za zdaňovací období říjen 2010.

Žalobce v žalobě namítl, že 1) nebyl přítomen odběru vzorků, takže neví, zda byl dodržen řádný postup při odběru. Také časový odstup může způsobit změnu výsledků. 2) ze strany zákazníků nebyly žádné stížnosti na kvalitu zboží. 3) správce daně dospěl k závěru, že skladované zboží není totožné s dodaným zbožím, avšak jde jen o spekulaci, která není podložena rozbořem vzorků konkrétní dodávky od výrobce či dodavatele. 4) pokud jde o nádrž Bencalor, podle žalobce se jedná o zboží, které se tam nacházelo již při kontrole dne 14.7.2010, pouze doplněné o 1000 litrů z jiné nádrže. Správce daně neprokázal, že došlo k vyčerpání zboží kontrolovaného 14.7.2010 a zakoupení jiného zboží.

Žalovaný ve vyjádření zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 25.10.2010 bylo u žalobce – provozovatele čerpací stanice – provedeno místní šetření v době od 10.05 do 15.05 hod., žalobce byl podle protokolu celou dobu přítomen, protokol podepsal. Při místním šetření byl odebrán vzorek z nádrže č. 2963. Ze závěrů zkoumání tohoto vzorku Celně technickou laboratoří vyplynulo, že se jedná o plynový olej KN 27101941. Žalobce tvrdil a dokládal daňovým dokladem od EXPIM, s.r.o. ze dne 8.10.2010, že jde o motorovou naftu KN X, kterou nakoupil se spotřební daní. Správce daně provedl 21.12.2010 místní šetření u žalobcova dodavatele EXPIM s.r.o., kdy jednatel společnosti potvrdil žalobcovy údaje (obchod dne 8.10.2010), potvrdil původ zboží od UNIPETROL RPA s.r.o. a uvedl, že se zbožím nebylo v průběhu dodávky nijak manipulováno (bylo žalobci dodáno v nezměněném stavu). Dále byl při místním šetření dne 25.10.2010 odebrán vzorek z nádrže Bencalor. Ze závěrů zkoumání tohoto vzorku Celně technickou laboratoří vyplynulo, že se jedná o plynový olej KN X. Žalobce tvrdil a dokládal daňovým dokladem od BARID AIN, s.r.o. ze dne 21.4.2010, že jde o motorovou naftu KN X, kterou nakoupil se spotřební daní. Z obsahu správních spisů je patrné, že z nádrže Bencalor byly odebírány vzorky jak dne 14.7.2010, tak dne 25.10.2010, zkoumáním CTL u nich byly zjištěny určité rozdílnosti, avšak v obou případech se závěrem, že se nejedná o deklarovanou motorovou naftu. Žalobce byl vyzván k podání daňového přiznání, to nepodal, a správní orgán 1. stupně vydal dne 15.2.2011 platební výměr, jímž žalobce zavázal zaplatit spotřební daň z minerálních olejů s tím, že vyloučil jako důkaz doklady ze dne 21.4.2010 i ze dne 8.10.2010, když neprokazují zdanění předmětných vybraných

výrobků, které jsou svými vlastnostmi odlišné od výrobků deklarovaných na dokladech a nesplňují ve sledovaném parametru (teplota, při níž predestiluje 95% obj.) jakostní normu na motorovou naftu ČSN EN 590. Žalobce v odvolání namítal mj., že správce daně nedisponuje rozbořem vzorků konkrétní dodávky od výrobce či dodavatele.

Soud především vyhodnotil žalobní námitku 1) jako nedůvodnou, když žalobcovu tvrzení neodpovídá údajům uvedeným ve správním spise. Žalobce bez výhrad podepsal protokol o místním šetření dne 25.10.2010, z něhož vyplývá, že byl na místě přítomen po celou dobu šetření, tedy i v době odběru vzorků. Pokud jde o námitku časového odstupu, žalobce neuvedl, jaký odstup a od čeho má na mysli, takže se soud takto obecně formulovanou námitkou nemohl zabývat.

Žalobní námitkou 2) se zabýval již žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí (srov. bod 11 na str. 6) a soud se s jeho argumentací ztotožňuje: v daňovém řízení nemá význam, zda si některý ze zákazníků stěžoval na kvalitu prodávaného zboží či nikoli. Žalobce v žalobě neuvedl nic nad rámec této původní odvolací námítky, nic, co by vytykal hodnocení žalovaného. Tuto žalobní námitku tedy soud považuje také za nedůvodnou.

Jiná je však situace u žalobní námítky 3). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 15.10.2009 čj. 5 Afs 93/2008-94 (ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 2225/2011), *podle § 5 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, se zdanění vybraných výrobků spotřební daní prokazuje daňovým dokladem, dokladem o prodeji či dokladem o dopravě vybraných výrobků. Pokud však daňovému dokladu (resp. dokladu o prodeji či dopravě) chybějí některé zákonem stanovené náležitosti, nebo jsou některé údaje na tomto dokladu uvedeny chybně, není vyloučeno, aby byly tyto nedostatky nahrazeny jinými důkazy prokazujícími zdanění vybraného výrobku spotřební daní.*

V daném případě se žalobcovy doklady a závěry zkoumání vzorků nelišily ani kódem nomenklatury zboží (stále KN 27101941), pouze označením (podle správce daně nevyhovovaly vlastnostmi natolik, aby mohly být označeny za motorovou naftu). Žalobce v odvolání navrhoval odstranit tuto nesrovnalost srovnáním příslušných vzorků od dodavatele, avšak žalovaný se s touto odvolací námitkou nijak nevypořádal. Neuvedl, zda a z jakého důvodu považuje tento návrh za nadbytečný, navíc za situace, kdy již provedl místní šetření u jednoho z přímých dodavatelů žalobce, který potvrdil nezměněný stav zboží od UNIPETROL RPA s.r.o. V této části je tedy odůvodnění napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelné. Jde přitom o rozhodující otázku: to, že na předložených daňových dokladech neodpovídá označení výrobku vlastnostem toho, z něhož byl odebrán vzorek, ještě nevylučuje, že vybraný výrobek byl zdaněn, ale pouze nesprávně zařazen.

Pokud jde o žalobní námitku 4), zde soud považuje za rozhodující z hlediska přezkumu napadeného rozhodnutí, že podle závěrů zkoumání CTL nešlo ani v jednom z namítaných případů o motorovou naftu. Pak je irelevantní zabývat se tím, zda (a kdo) by měl prokazovat, jestli došlo k vyčerpání zboží z nádrže, kontrolovaného již 14.7.2010.

Soud tedy, s ohledem na žalobní námitku 3), zrušil napadené rozhodnutí v souladu s § 76 odst. 1 písm.a) s.ř.s. a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a)	zaplacený soudní poplatek		3.000,- Kč
b)	náklady právního zastoupení advokátem		
α)	odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 2.100,- Kč bez DPH / / úkon při těchto poskytnutých úkonech právní služby:		
	1) příprava a převzetí věci	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f)	
	2) seps žaloby	vyhl. č. 177/1996 Sb.	4.200,- Kč
β)	paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH / / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	600,- Kč
γ)	DPH 21% z částek uvedených pod písm. α) - β)		1008,- Kč
Celkem			8.808,- Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 29. srpna 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu